

1. Kri - stus, pří - klad po - ko - ry, náš Pán mi - lo - sti - vý,

O - tce své - ho Syn mi - lý a je - dno - ro - ze - ný,

pro hří - šné - ho člo - vě - ka rá - čil bý - ti chu - dý

a byl na tom - to svě - tě ve - lmi po - ní - že - ný.

2. V chudé chýši pastýřské
se z Panny narodil,
celý život v chudobě
a v strasti mnohé žil.
V cizím kraji matička
jej milá skrývala,
bezživotí dítěte
když zloba hledala.

3. Na poušti byl pokoušen
a od svých nepoznán,
pohaněn a opuštěn
a v ruce hříšných dán.
Vše to z lásky k člověku
zde v světě podstoupil,
Otce svého poslušný
až k smrti kříže byl.

4. Zimu, horko, žízeň, hlad,
všechnu lidskou bolest
on přijal za Adama,
trpěl tak jeho trest.
V potu tváře, v soužení,
v slzách jest pracoval
a tak věčného chleba
svým synům dobýval.

5. S pláčem ovcí hledaje,
která se ztratila,
když našel, ji s milostí
vzal na svá ramena.
Dobrý pastýř, svým ovcím
on věčný pokrm dal
a za své stádo milé
sám se na smrt vydal.

6. S křížem svým dobrovolně
se k oběti bere.
Tak vezmi i ty svůj kříž
a zapři sám sebe;
jako Kristus trpěl rád,
nežádal shovnění
od Boha Otce svého
pro naše spasení.

7. Jezu Kriste, síly dej,
ať tobě stačíme,
trpělivě s křížem svým
tvou cestou kráčíme
v nebes věčnou blaženost,
kde sídlo svoje máš
a tam s Otcem od věků
vždy v slávě přebýváš.